

شاکرم و فکر می‌کنم خود اثر هرگز گم نمی‌شود. ما باید بیش از اینکه به شعار بپردازیم و شعار سرایی کنیم در عمل، با نگاهمان، قلممان و با کلاممان مدافع زنان باشیم و اگر می‌خواهیم به ارزش واقعی یک زن پی ببریم باید سختی‌های آن زن را در مراحل مختلف زندگی به تصویر بکشیم. افقی که من در نگاهم به جامعه و فیلم‌هایم به آن می‌رسم نشان از این دارد که نگاه زن محور در کنار نگاه مردانه تکمیل‌کننده است و ما باید این مسئله را جدی بگیریم. فیلم «شهر خاموش» از زنی می‌گوید که مصیبت‌ها و آفت‌ها او را به چنین نقطه‌ای رسانده است. زنی که در بدترین شرایط ممکن، به دنبال حس و نیمه گمشده‌اش از وجود خودش نیز دست می‌کشد. و این همه وفاداری و محبت، سرشت زن است که می‌تواند از خودش عبور کند تا به آنچه به دنبالش است برسد. من نمی‌خواستم این مسائل را به صورت شعاری مطرح کنم و فکر می‌کنم فیلم «شهر خاموش» نگاهی است که زن را به درستی به تصویر کشیده است.

فکر می‌کنید که «شهر خاموش» بتواند مخاطب خود را در سینما بدست آورد؟

فیلم «چرا گریه نمی‌کنی» با اینکه فیلم پرستاره‌ای نیز هست در سینما بخاطر نوع اکران شرایط خوبی نداشت اما رکورد آنلاین را جابجا کرد و در ۵ روز اول ۲۰ هزار نفر را مخاطب خودش قرار داد. به نظر من نباید دنبال این پانسم که فیلم در سینما مورد استقبال قرار می‌گیرد یا نه چرا که اساساً فیلم‌هایی که امروز در سینماها اکران می‌شود دیگر جایی برای فیلم‌های نظیر «شهر خاموش» نگذاشته‌اند. فیلم‌هایی که اکران می‌شود و خوراکی که به مخاطب داده می‌شود اساساً دیگر سینما نیست، ما سینما را گم کرده‌ایم و با فانوس به دنبالش می‌گردیم. اما «شهر خاموش» یک اثر سینمایی است و همان تعداد مخاطب کمی که برای دیدن این اثر می‌رود عاشقان و مخاطبان سینما هستند و دوست دارند که نبض سینما بزند و سینما نفس بکشد. امروز دیگر چیزی از سینما نمانده و ما صرفاً به کورسویی از سینما دل بسته‌ایم. عشق و نگاهی که به سینما داشتیم سبب شد تا بتوانم پای فیلم‌هایی که هیچ‌گونه آورده مالی برایم ندارند بایستیم. مثلاً فیلم «درب» در فرانسه ۴۵ هزار تماشاگر داشت و همین فیلم «شهر خاموش» نیز پیش از آنکه در ایران اکران شود در اکران خارج از کشور موفق بود و نقدهای بسیار مثبت و سازنده‌ای چه از بزرگان سینما و چه از فستیوال‌ها گرفته است که همه برای من بسیار ارزشمند است و حتی اگر یک نفر فیلم مرا ببیند و این فیلم حالش را خوب کند برای من کافیست و او به تنهایی مخاطب یک میلیون نفری من است. به نظرم ما نباید دنبال کمیت در مخاطب باشیم بلکه باید به دنبال کیفیت باشیم و «شهر خاموش» امروز در بهترین جایی که می‌توانست قرار بگیرد که به شأن و جایگاهش احترام گذاشته باشد قرار دارد.

آیا «شهر خاموش» را برای اکران آنلاین نیز در نظر دارید؟

بله قطعاً بعد از اکران سینما اکران آنلاین خواهد شد و صحبت‌هایی نیز شده که ان‌شاءالله انجام خواهیم داد.

نظر شما در مورد سکانس پایانی و موقعیت سراسر فشاری که کاراکتر در آن بسیار خونسرد می‌نماید چیست؟

به نظرم یکی از سکانس‌های طلایی فیلم بود که نشان می‌داد وقتی انسان را به بن‌بست بکشاند انسان از جانش نیز عبور می‌کند. اینکه زنجیره‌های امید یک زن تا کجا می‌تواند ادامه پیدا کند که خودش را قربانی عاطفه و احساسش کند که شاید بالاترین مجاهدت و ایثار برای یک زن باشد. زنان از بعد روانی بسیار قدرتمند هستند و می‌توانند بسیار تأثیرگذار باشند و اما در این فیلم ما به واقع نشان دادیم که وقتی یک زن درگیر عشق و قلبش است، ترس نمی‌تواند او را از رفتن باز دارد. او تمام موانع را به هر شکلی که می‌تواند از سر راهش برمی‌دارد و این نگاه است که می‌تواند در جامعه سازنده باشد و انسان را به تعالی برساند و پرواز بدهد، اینکه هر در بسته‌ای سرانجام روزی باز خواهد شد.

از نقش آفرینی باران کوثری هم نمی‌توان ساده عبور کرد.

خانم باران کوثری خودشان این نقش را بسیار دوست داشتند و بسیار هم تأکید داشتند که این نقش را بازی کنند و به نظرم کاراکتر خود خانم کوثری به رسالت این فیلم کمک شایانی کرد.

سخن پایانی

اشاره من به نگاه جنسیتی الهام گرفته از فیلمم بود ولی اعتقاد من همین است. من معتقدم که زنان بخشی از تأثیرگذاران جامعه ما هستند و من به‌شخصه خودم را مدافع آن چیزی می‌دانم که حق و عدالت قانونی در مورد آن‌هاست و امیدوارم روزی برسد که نگاهی اندیشمندانه نسبت به زنان داشته باشیم و زنان را بخشی تأثیرگذار از پیکره جامعه بدانیم. امیدوارم همه کسانی که سینما را دوست دارند بروند و فیلم «شهر خاموش» را ببینند چرا که قطعاً دیدن فیلم روی پرده سینما مزیت خاص خودش را دارد و امیدوارم که چراغ سینما همواره پرفروغ بماند و هیچ وقت خاموش نشود.

سکانی

ساخت این فیلم دقیقاً به چه سالی برمی‌گردد و فیلمبرداری آن چقدر طول کشید؟

اولین نمایش این فیلم در فجر ۱۴۰۱ بود ولی کار در زمستان ۱۴۰۰ تولید شد و فیلمبرداری آن یک ماه طول کشید. بعد از آن اکران خارجی‌اش را آغاز کردیم که توانست از جشنواره «شب‌های تالین» جایزه بهترین کارگردانی را بگیرد.

شهر خاموش جزو سه فیلم نهایی انتخابی برای اسکار بود در این مورد بگویید.

بله اینکه فیلمی با این بضاعت ساخت جزو مدعیان فیلم منتخب برای اسکار امسال بود و توانست از بین ۶۹ فیلم در سه فیلم نهایی قرار بگیرد و مسلماً فیلم ارزشمند است. به نظر من «شهر خاموش» هیچ فرقی با فیلمی که برای اسکار معرفی شد ندارد و از این بابت بسیار خوشحالم که یک اثر سینمایی صرف است و برایم بسیار ارزشمند است که هیئت داوران و هیئت انتخاب، فیلم را تا اینجا کشانند. من سعی می‌کنم فیلمی بسازم که سینما باشد و فکر می‌کنم چنین آثاری در تاریخ سینما باقی خواهند ماند و در تاریخ نسبت به آن فیلم فکر خواهد شد و به عنوان یک اثر ثبت می‌شود. در واقع ماندگاری یک فیلم بسیار با ارزش‌تر از تب و تاب است که در زمان حال برای آن فیلم به وجود می‌آید.

یک وقفه دو ساله بین ساخت و اکران فیلم است از دلایل آن بگویید.

بالاخره فضای ملت‌هت‌جامعه در آن روزها بی‌تأثیر نبود. آن روزها، روزهای پراز درد و پراز خستگی و بی‌قراری برای مردم بود و به نظرم در آن دوره همه فیلم‌ها نیز دچار همین حواشی شده بودند. من فیلم‌هایم را حامل و حاوی یک پیام می‌دانم، پیامی که می‌تواند تأثیرگذار و برای جامعه ارزشمند باشد. در نهایت همه این اتفاقات دست به دست هم داد تا امروز و در این تاریخ فیلم «شهر خاموش» در بخش هنر و تجربه به اکران برسد و من بابت اینکه فیلم دیده می‌شود خدا را بسیار

قطعاً همینطور است. آثاری که من کار کرده‌ام و به عنوان سینمای هنری شناخته می‌شوند هر کدام از بعدی به همین مسائل می‌پردازند. بخشی از این آثار تم شاعرانه، بخشی تم اخلاقی، انسانی و بخشی هم تم اجتماعی دارند و به قضایی می‌پردازد که ما به صورت خواسته و ناخواسته با آن در ارتباط هستیم. به نظر من زبان سینما در همه این آثار بسیار گویاست و در «شهر خاموش» نیز با توجه به نگاهی که در قصه بود، آن اثری را که باید، خلق کردیم و آن نگاه در این فیلم جاری شد. خدا را شکر می‌کنم که فیلم‌هایی مثل «ممیرو»، «آه سرد»، «شهر خاموش»، «چرا گریه نمی‌کنی» و... را ساخته‌ام چرا که همه این‌ها در راستای نگاه سینماست. قطعاً بسیار خوشحالم که در این آثار حضور داشتم چرا که حال من با این آثار خوب است و سرم را بالا نگه می‌دارم و برای هنر سر تعظیم فرود می‌آورم. به نظرم سینمای مستقل نباید صرفاً در شعار، بلکه باید در عمل باشد سینمای مستقل جان دارد، نفس می‌کشد و از نفس نمی‌افتد.

در اکران افتتاحیه به این مسئله اشاره کردید که امیدوارید نگاه تبعیض آمیزی که به زنان وجود دارد یک روزی حذف شود. از ارتباط این جمله با فیلم بگویید.

مسئله صحبت من بی‌ربط به قصه نبوده است. در جهانی که ما زندگی می‌کنیم یک نگاه بالا به پایین و خود محور نسبت به این قضیه وجود دارد. قهرمان این قصه یک زن است. زنی که تلاش می‌کند و خواسته یا ناخواسته گرفتار مشکلاتی شده و هر جایی که برای فریاد زدن خواسته‌اش می‌رود نگاه‌های غیر انسانی و غیر اخلاقی به دنبالش است. فکر می‌کنم در این جهان تأثیرگذارترین نگاهی که می‌تواند جامعه را از لحاظ عاطفی و آرامش تکان دهد نگاه درست به زنان جامعه است. اگر ما زنان را به خوبی درک کنیم و باور داشته باشیم در جامعه بسیار تأثیرگذار خواهند بود و این جمله را نیز به این علت و امید گرفتم که روزی به کل این نگاه جنسیتی برداشته شود و درست مانند خودمان به آنها نیز نگاه کنیم.